VOOR AL UWE DRUKWERKEN

goed verzorgd en aan matige prijzen

wendt U tot de van ouds gekende

DRUKKERIJ COLLÉE N.M.

gesticht in 1850

thans *DE BUREELEN & WERKHUIZEN GEVESTIGD ZIJN*

Koning Albertlaan (Hoek der Steenderpoort)

te TONGEREN.

☞ Daar wij noch Bijhuis noch succursaal hebben, moeten de bestellingen rechtstreeks ten onzen Bureele gedaan worden.

BEKA

De EENIGE SPRINGVEERMATRAS

vervaardigd uit

Verzinkten Onroestbaren

staaldraad

van hoog weerstandsvermogen welke U eene

ABSOLUTE WAARBORG

verzekert tegen elke beschadiging

De veerkracht en zachtheid der BEKA matras boven deze van elke andere en wordt verzekerd door honderden kleine ONAFHANKELIJKE veertjes welke naakt zijn, sooniet in zakjes gehuld, en welke onderling verbonden zijn.

Dit absoluut geruischlooze systeem wordt in landen als Amerika en Engeland, waar het confort zeer gezocht wordt, als het beste systeem erkend.

De BEKA matrassen zijn te koop in alle goede meubelwinkels, in winkels van beddengoed, in groot warenhuizen en bij behangers-garnierders

vanaf 345 Fr.

Vraag de Gratisbrochuur « *De Kunst om goed te Slapen* » aan Uwen leverancier.

Waarborg 8 — 12 — en 20 jaar volgens de typen.

LIMBURGIA

MODERNE STOOMWASSCHERIJ

Tel. 441 — Bd - TEUIDEN

BEWERKT UW LINNEN - WIT EN GEKLEURD

— en de goedkoopste prijzen —

— — met de meeste zorg — —

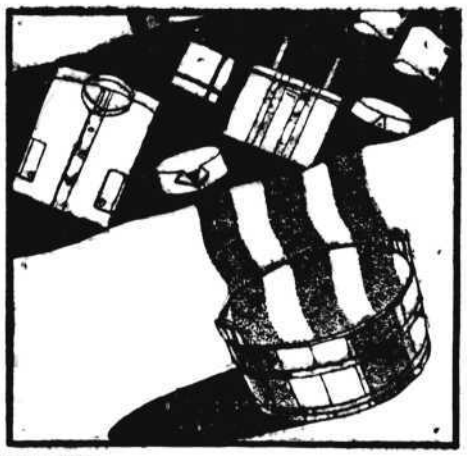

SPOEDIGE BEDIENING

aan huis afhalen en terug besorgen | 's *DINSDAGS*

Onze SPECIALE MACHINES wasschen Uw wollen dekens in 't nieuw

SEMOIS L. Pierlot-Sierret

Alle-sur-Semois.

N° 2 SPECIAAL extra zoet, 26 fr. de kg.
N° 4 SPECIAAL voor liefhebbers, 32 fr. de kg, tegen terugbetaling per 2 kg. —
Per 4 1/2 - 1 fr. minder per kg. —
Fijne, middelmatige en grove snede.

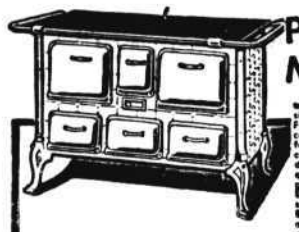

LE

PROGRES MODERNE

trouve sa plus belle expression dans les cuisinières des Fonderies Bruxelloises: consommation réduite, grande facilité de réglage, fours d'excellent rendement, beauté d'aspect, émail et chromage qui ne craignent pas les longues années de dur service. En matière de cuisinières, ce sont celles des Fonderies Bruxelloises qui constituent le meilleur placement pour votre argent.

LES CUISINIÈRES

des FONDERIES BRUXELLOISES

sont en vente chez les meilleurs potiers du pays

Coiffure School « la Parisienne », Place St-Barthelémy, Luik

OUDERS, het is UW PLICHT te denken aan de TOEKOMST UWER KINDEREN !

DE STRIJD OM HET LEVEN wordt al erger en erger, en de INTELLEKTUEELE beroepen zij belemmerd door een steeds stijgend aantal liefhebbers, dragers van allerhande diplomas, die.. te vergeefs wachten !

Stuurt uwe kinderen naar de keus van een goed, winstgevend en onafhankelijk beroep.

Te LUIK : De COIFFURE SCHOOL LA PARISIENNE, tel. 13,973, Place St-Barthélemy (tramstilstand 1 en 4), sedert naar 2-jarig bestaan heeft talrijke leerlingen gevormd onder de leiding van bekwame leermeesters. Bij hun uitgaan, na een ernstig examen afgelegd te hebben wordt een diploma afgeleverd aan de laureaten, die zich overal kunnen aanbieden, of nog beter : zich voor eigen rekening kunnen stellen.

(DIPLOMA OP 3 MAANDEN TIJD)

☞ *MEN SPREEKT VLAAMSCH EN DUITSCH.*

Wat een aantrekkelijkheid voor U, Mevrouw in uwe keuken een deze wonderbare vergiten

PASSE-VITE te besitten, waarvan de bijvalstedz grooter wordt.

SOEP, MOES, CONFITUREN, KASTANJEN, GEKUIDE EIEREN, FRUITSAP, enz., niets weerstaataan het vergiet « PASSE-VITE » : alles wordt gepletterd en spoedig door gedaan zonder vermoeienis sindat alles met de door U verlangde fijnheid. Vier verwisselbare bodems, met gaten van verschillende grootten van af 1 mm tot 4 mm kunnen geleverd worden met elk vergiet « PASSE-VITE », aldusuw wettig erlangen voldoende uitmuntende en aanlokkelijke aardeiels tebekomen.

Twee modellen, vijf grootten : dus is het onmogelijk dat gij uw keus niet soudt kunnen doen : er zal altijd eene grootte van « PASSE-VITE » voor uw verlangen zijn.

Het reinigen van een vergiet « Passe-Vite » is allergemakkelijkst, daar alle stukken in eene oogwenk kunnen uitkaar gemaken worden. Koopt heden nog bij uwen winkelier een vergiet « PASSE-VITE », dat moet voorzien zijn van

DIT INGEPREENT — MODEL MET STEEL. Met een enkel bodem, N. 1 — 16 cm. — Fr. 22,— N. 2 — 20 cm. — Fr. 24,—

FABRIEKSMERK — MODEL MET OOREN. Met twee bodems. N. 3 — 26 cm — Fr. 40,— N. 34 — 28 cm — Fr. 54,— N. 4 — 30 cm — Fr. 50,—

MENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER»

— 16 —

De Ziekte van den Drossaard

Een Verhaal door HARI.

XIV.

HOE DAT DE VROOLIJKE BIJEENKOMST IN DE KROON GESTOORD WERD DOOR DE PLOTSELINGE MOBILISATIE DER STADSWEER EN HOE DAT HET MAGISTRAAT ZICH HELDHAFTIG AAN ZIJNE PLICHTEN HIELD.

Kromme Baar, knaap en tamboer der Kloveniersgilde, zat op de Hoogbrug, — een steenen bank voor het lokaal der gilde — en rookte een pijp en hield een praatje met Gielken, den stadsklokkenluider. Baar aanzag zich als stad dienaar en sprak met verontwaardiging over de heeren van het Magistraat, die het varken door de koe gingen steken in de Kroon, en noch hem, Baar, noch Gielken verzocht hadden, die daar nochtans zoveel recht op hadden als de stadspoortiers. Gielken gaf hem ten volle gelijk.

Daar kwam Djefken, de zoon van den poortier der Curingerpoort, buiten adem aangeloopen, en zei hijgend :

— De heer Drossaard.... doet zeggen... dat gij seffens.... alarm moet slaan.... de vijand staat voor de stadspoorten !

De twee mannen bezagen malkaar met al de kenteekens der uiterste verbazing.

— Dat moeten zeker de benden van Jan van Weert zijn, sprak Gielken, ik heb deen morgen op de markt zoo iets gehoord over stroptochten in de Hoge Kempen. Het ware best Baar, van maar seffens te beginnen.

— Ja maar, zei Baar bedenkelijk, ik mag zoo maar niet alarm slaan. Volgens de stadsordonnantie wordt het alarm eerst gegeven door den torenwachter, dan door de stadsklok en daarna eerst moet de tamboer beginnen.

— Dat is ook zoo, hernam Gielken, maar Oriaan zal zeker in slaap gevallen zijn, dat hij de benden niet heeft zien aankomen. Djefken moet maar seffens den Lievevrouwtoren opgaan om Oriaan te verwittigen. Intusschen zal ik op den St-Quintinustoren bij de stad klok gereed staan en kunt gij uwe trom spannen ; en zoo zijn wij alle drie in regel met de stadsordonnantie.

— Zoo moet het zijn, sprak Baar met overtuiging : anders zou Oriaan nog straf kunnen krijgen en zelfs zijne plaats verliezen. Gauw, gauw maar Djefken, op de eerste gaanderij van den toren zult gij Oriaan vinden. Zeg hem dat de benden van Jan van Weert op de stad afkomen en dat hij seffens alarm moet blazen.

Djefken liep al wat hij kon en na weinige minuten klonk van op den Lieve Vrouwen toren, het onheilspellende trompetgeschal Do-sol-do doe !

Onmiddellijk antwoordde de stadsklok met het akelige bom, bom, bom, groote nood. Nog was de derde klokkeslag niet gevallen of kromme Baar, die met zijne trom gereed stond op de Groote Markt, voor het lokaal der gilde, sloeg uit alle macht, het waarschuwende ra-ra-fla-ra-ra-fla.

— Wat is er geaan, riepen de menschen.

— De benden van Jan van Weert komen aan om de stad te overvallen, was het antwoord.

De naam van Jan van Weert was, voor de bevolking, synoniem van plunder, brand en moord.

Onder luid geklaag en gejammer vloog het onheilpellende nieuws van straat tot straat van huis tot huis.

De [illegible] renden, die voor [illegible] benden in de Kroon, waren opgesprongen en daaruit stegen dikke rookwalmen op en klonken er een verward gerucht van zang en vroolijke stemmen.

Door die openingen riep men van op de straat : Alarm ! alarm !

Het eerste geroep ging in het vroolijke gerucht verloren ; maar heviger werden de waarschuwende kreten door de vensters in gerroepen. Eindelijk bemerkten de vroolijke mannen dat er iets scheelde. Er werd stilte geroepen, en toen hoorde men duidelijk de klappende klok, de rasende trom, de schetterende trompet en het onophoudend geroep : Alarm ! Alarm !

— Wat is er gaans, riepen de mannen door de venters uit.

Verward klonken van op de straat de antwoorden dooreen : alarm ! de stad aangevallen ! de benden van Jan van Weert !

Een oogenblik bleven allen in stilzwijgende verbazing rondstaren. Daar sprong een man recht, het was Van Herck, de stadsbusmeester (1), en riep op ontstelden toon :

— Nondatji, de poeierwagen is nog op het stadshuis ! Gauw, gauw, een stadsdienaar en eenige mannen van goeden wil !

Hij vloog, meer dan hij liep, de deur uit, gevolgd van een tiental manschappen. Tegelijker tijd verloten de andere dienstplichtigen de gelaszaal, zoodat het Magistraat daar bleef zitten met enkele oude menschen. De heeren waren zichtbaar uit hun lood geslagen.

— Wie kon nu zoo iets verwachten, zei burgemeester Jaupen, het is onbegrijpelijk. De benden van Jan van Weert waren toch niet in het graafschap.

— Dezen morgen werd er op de markt zoo iets gemompel'd over plundertochten in de Hoge Kempen, hernam een der heeren.

— Dan zal de aanval uit het Noorden komen, bemerkte een andere.

— Wij zullen, in allen gevalle, naar het stadhuis moeten gaan, he nam burgemeester Drieya.

Besluiteloos standen de heeren op, en richtten zich, met de pijp in den mond naar de deur. Op straat kregen zij een weinig verwarkkelijk schouwspel te zien : eene massa volks, meestal ouderlingen, vrouwen en kinderen, liep er doorheen, te midden van een verward geroep en gejammer, beheerscht door het [illegible] der klok, het waarschuwend gedreun der trom, waarboven nu en dan een scherp trompetgeschetter hoorbaar was. Vloekend en tierend renden daartusschen de mannen die zich naar de vergaderplaatsen begaven : de eenen geepten hun harnas aan, terwijl een knaap naast hen het musket droeg, de anderen werden door eene jammerende vrouw geholpen.

Eensklaps zag men de menigte zich bezijden scharen en daar kwam in het midden der Hoogstraat een wonderlinge groep te voorschijn. Voorraan kwam de stadsdienaar Joena, die, bij het vernemen van de wondere gebeurtenissen, zijne ziekte had opgegeven en zijnen dienst had hervat. Joena had de dampende pijp in den mond en riep, rechts en links, met amtelijken nadruk :

— Pèp net ! de peuierwagel es dô. (1)

En de menschen zwegen en maakten plaats en de rookers stiken hunne pijpen weg.

Tien passen daarachter kwam de busmeester, met een tiental mannen, die uiterst lehoedzaam een klein wagentje voortstieten.

Aan de Kroon richtte Joena zich naar het Magistraat, dat op den stoep voor de deur stond, nam zijne pijp uit den mond en riep op gebiedenden toon, zooals de stadsordonnantie het voorschrijft :

— Pèp net ! de peuierwagel es dô.

De heeren stopten aanstonds hunne pijpen weg en burgemeester Jaupen wierp een toornigen blik op den diepdenker, die rookend nabij hem stond en zich daarop haastte zijne pijp weg te stoppen.

Eene onheilspellende stilte was ingetreden en eerst toen het wagentje, aan den hoek van den Scherpensteen, de rechte Demerstraat was ingevaren, begon het gejammer der vrouwen nog heviger. Het klonk als een verwijt voor de heeren van het Magistraat, die besluiteloos, met lange gezichten stonden te kijken en zichtbaar niet wisten wat aanvangen.

En nog immer klepte de klok, dreunde de trom en schetterde de trompet.

Daar klonken zwaarstappende tromslagen boven het akelig rumoer uit. Eene beweging ontstond onder het volk, dat zich naar de Groote Markt richtte onder het geroep : De Jongmans ! De Jongmans ! die naar de Maastrichterpoort trokken !

— De rappe Jongmans dragen goed hunnen naam, zij zijn het eerst veerdig, zei een der heeren.

— Ja maar, waar blijven de Kloveniers, de Kempische poort is het meest bedreigd, hernam burgemeester Jaupen op nadrukkelijken toon.

De woorden waren nauwelijk uit den mond of met waarlauwend geroep oppassa ! oppassa ! weerklon en een tiental mannen renden, als razend, door de menigte, met een groote stootwagen, die onder een rammelend gerucht van oud ijzer, voortrolde. De stootwagen was tot aan den boord toe gevuld met helmen.

— Nondatji, riep burgemeester Jaupen, met verontwaardigde verbazing, de helmen der Kloveniers ! Waar blijven de manschappen ?

— Zij komen aan, sprak een der heeren, hoor hunne tamboers.

Inderdaad, een forsche marsch weerklonk op de Groote Markt, de Kloveniers waren in aantocht. Het was een prachtige troep. Voorop gingen drie tamboers, met kromme Baar in 't midden, die vervaarlijk op de trom sloegen, en kromme Baar die het hardste sloeg, wierp rechts en links, met trotsch zelfbewustzijn, veelbeteekenende blikken.

Dan kwamen twee koninckstavelen, dan de alferes, met vliegend vendel, dan de Kapitein, tusschen twee andere koninckstavelen, dan in dichte gelederen, de manschappen, schoon in het geld, met de bus op den schouder, op stap marcheerend, als een geoefende krijgsbende. De harnassen, nog schoon geschuurd van in de laatste processie, blonken in de avondzon, en al de mannen hadden de roode muts op, met witte veer, die hen toch zoo knap en zoo bevallig stond.

De Kloveniers glimlachten overmoedig, alsof zij naar eene feestparade gingen en, bij het inzaan der Hoogstraat, hieven zij een vroolijk lied aan, waarop de tamboers den takt sloegen.

Als in een oogwenk was het tooneel in een feestooneel herschapen. Meisjes en knapen gaven zich de hand en dansten in vreugdevolle rijen voor de krijgsbende op, vrouwen met kinderen op den arm, jonge meisjes, ouderlingen trokken zingend naast de troep voort, alsof het een feestelijke optocht was.

Wordt voortgezet

(1) De busmeester was gelast met het beheer der stadsartillerye. Dit ambt werd ingesteld in 1519. Zie Les anciennes Gildes ou Compagnies Militaires de Hasselt, par Hamps et Gerards, p. 9.

(1) Pijp uit de buskruitgraven is dan